

בתי המשפט

בש"א 173201/06

בבית משפט השלום

בתל אביב-יפו

בפני: כבוד השופט מאיר יפרח

המבקש: אשר לוי

נ ג ד

המשיבות: 1. בזק בינלאומי בע"מ

2. ברק אי.טי.סי. (1995) החברה לשירותי בזק בינלאומיים בע"מ

3. נטוויז'ן בע"מ

החלטה

1
2
3 המבקש עותר למתן צו אשר יורה למשיבות להעביר אליו את פרטי גולשי אינטרנט, וליתר דיוק:
4 את כתובות פרוטוקול האינטרנט (IP) מהן יצאו דברי לשון הרע (כך נטען) על המבקש. כמו כן,
5 מבוקש להורות למשיבות לשמר את המידע האמור עד תום ההליכים נשוא בקשה זו.
6 בתגובתן לבקשה, כופרות המשיבות 2 ו-3 (להלן – המשיבות) בסמכותו העניינית של בית משפט
7 השלום להיזקק לבקשה. לשיטתן, הסמכות העניינית של בית משפט השלום, נגזרת מהוראת סעיף
8 51 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד – 1984 (להלן – החוק או חוק בתי המשפט).
9 העניין נשוא ההליך דנו, אינו נמנה על חוג העניינים שבסעיף 51 לחוק ומכאן, שדין ההליך
10 להתברר בבית המשפט המחוזי מכוח סמכותו השיורית, הקבועה בסעיף 40 (2) לחוק.
11 המבקש סבור כי סעיף 75 לחוק הוא המקנה סמכות עניינית לבית משפט השלום לדון בתובענה,
12 שכן הוא מעניק לכל ערכאה משפטית הדנה בעניין אזרחי, סמכות ליתן כל סעד ככל שיראה לנכון
13 בעניין שלפניו, לרבות צו עשה כפי שנתבקש בעניינו.
14 דומני שהדין עם המשיבות.
15 בקשה לסעד זמני, כפי שנתבקש בהליך דנו, צריך שתהא מוגשת במסגרת תובענה לסעד עיקרי.
16 אין לה חיות משל עצמה. המבקש טוען כי בכוונתו להגיש תובענה כלפי הגולשים אשר הוציאו
17 עליו לשון הרע וכי זו תהא התובענה העיקרית, במסגרתה מתבקש הסעד הנוכחי, מה גם שניתן
18 לעתור לסעד זמני עובר להגשת התובענה העיקרית.

בתי המשפט

בש"א 173201/06

בבית משפט השלום

בתל אביב-יפו

בפני: כבוד השופט מאיר יפרח

- 1 איני רואה את המצב עין בעין עם המבקש. לא זו בלבד שבקשה לסעד זמני צריך שתהא במסגרת
- 2 תובענה, אלא שיש אף צורך בכך שהסעד הזמני ישרת את הסעד העיקרי. ראו: א' גורן סוגיות
- 3 בסדר דין אזרחי (מהדורה שביעית, תשס"ג) 408; י' זוסמן סדרי הדין האזרחי (מהדורה
- 4 שביעית, 1995, ש' לוין, עורך) 578. בע"א 3603/95 הממונה על הגבלים עסקיים נ' דלק
- 5 חברת הדלק הישראלית בע"מ, פ"ד מט (5) 423, 426 מצינו לאמור:

6 "כלל הוא שאין מקום ליתן צו זמני (או צו ביניים אחר) אלא

7 בצמוד לתובענה אותה הוא בא לשרת: בג"צ 57/59 פ"ד יג

8 582; ע"א 183/59 פ"ד יד 613. המבחן שעלינו להעמיד

9 לענין זה הוא המבחן כדלקמן: נניח שהתובע יזכה בתובענה,

10 מה יהיה במקרה זה פעלו של הצו הזמני אשר ניתן? לפיכך

11 אין בית המשפט נוטה, בדרך כלל, ליתן לתובע שתבע סעד

12 הצהרתי סעד זמני של צו מניעה, שהרי עם מתן פסק הדין

13 ישאר, בדרך כלל, הסעד הזמני כשהוא תלוי על בלימה."

- 14
- 15 ראו גם עת"מ (י-ם) 1041/01, בש"א 7908/04 אל חטיב נ' המושל הצבאי לאיזור יו"ש
- 16 ואח', דינים מחוזי כרך לד (9) 371; עת"מ 786/02 Electronic Data Systems
- 17 Corporation נ' מדינת ישראל, דינים מחוזי כרך לג (9) 78; בש"א (ת"א) 7740/02 פלפוט
- 18 בע"מ נ' דדון, דינים מחוזי כרך לג (6) 808.

- 19 בענייננו, הבקשה לסעד זמני לא נועדה לשרת סעד עיקרי כלשהו אשר ייתבע במסגרת תובענה
- 20 שעילתה בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965. לא זו בלבד, אלא שבעלי הדין בבקשה דנן
- 21 לא יהיו כולם בעלי דין בתובענה העיקרית: אין ספק כי המבקש אינו חפץ בסעד כלשהו מן
- 22 המשיבות במסגרת התובענה (הכספית, במהותה) שיגיש נגד הגולשים (אם תיחשף זהותם),
- 23 והמבקש אף לא טען אחרת. משמע: הסעד ה"זמני" המבוקש עתה הוא למעשה גם סעד סופי כלפי
- 24 המשיבות.

- 25 מכאן, שהבקשה דנן אמורה להיות למעשה תובענה לסעד עיקרי ולא לסעד זמני. עולה אפוא
- 26 השאלה אם מוסמך בית משפט השלום לדון בתובענה זו, לו הוגשה כסעד עיקרי, ולחלופין – אם

בתי המשפט

בש"א 173201/06

בבית משפט השלום

בתל אביב-יפו

כבוד השופט מאיר יפרח בפני:

- 1 נותרת היא בעינה כסעד זמני. חוששני כי התשובה לכך היא בשלילה. סמכותו של בית משפט
- 2 השלום קבועה בסעיף 51 לחוק בתי המשפט. אין לגלות ממנו כיצד יהא בית משפט השלום מוסמך
- 3 לדון בבקשה דנן. אין מדובר בתובענה או בבקשה שיש לה שווי כספי כלשהו או שניתן להעריכה
- 4 הערכה כספית (השוו: רע"א 7589/98 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' שורץ, פ"ד נג (1) 670). מקומה אפוא בבית המשפט המחוזי מכוח סמכותו השירותית.
- 5
- 6 לא נעלם הימני כי המבקש סבור שסמכותו העניינית של בית משפט השלום מעוגנת בסעיף 75
- 7 לחוק בתי המשפט, הקובע:
- 8 "כל בית משפט הדן בעניין אזרחי מוסמך לתת פסק דין
- 9 הצהרתי, צו עשה, צו לא-תעשה, צו ביצוע בעין וכל סעד
- 10 אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו."
- 11
- 12 חוששני כי הוראה זו אינה יוצרת יש מאין. היינו: אין היא מעניקה סמכות לבית משפט שאין לו
- 13 סמכות כזו לפי חוק. לשון אחר: הוראה זו חלה, למשל, בבית משפט השלום בגדרי העניינים
- 14 המצויים בחתומי סמכותו. ראו למשל רע"א 7551/00 פוקס נ' קצנלבוגן, פ"ד נו (1) 253, 256,
- 15 בו נקבע:
- 16 "הנה-כי-כן, כל בית-משפט הדן בעניין אזרחי, מוסמך לדון
- 17 בתובענה למתן סעד הצהרתי. זהותו של בית-משפט נקבעת,
- 18 בכל מקרה קונקרטי, בהתאם לתוכן הסעד ההצהרתי המבוקש,
- 19 בפרט, כאשר ההצהרה מכוונת כלפי זכות שניתן להעריך את
- 20 שוויה הכספי, הרי שהסמכות נקבעת על-פי סכום התובענה.
- 21 כאשר לא ניתן להעריך את שוויה, על התובענה להידון בבית-
- 22 המשפט המחוזי, מכוח סמכותו השירותית."
- 23 (ההדגשות – שלי. מ' י')
- 24
- 25 ראו גם ה"פ (ת"א) 989/03 הדסי נ' מינהל מקרקעי ישראל, ניתן ביום 28.6.04, פורסם באתר
- 26 נבו (http://www.nevo.co.il/Psika_word/mechozi/m0300989.doc); ה"פ (ראשל"צ)
- 27 282/05 גנייב נ' משרד הפנים – היועץ המשפטי לממשלה, ניתן ביום 4.12.05, פורסם באתר
- 28 נבו (http://www.nevo.co.il/Psika_word/shalom/s05000282-518.doc).

בתי המשפט

בש"א 173201/06

בבית משפט השלום

בתל אביב-יפו

בפני: כבוד השופט מאיר יפרח

- 1 על כן ובאין סמכות עניינית לבית משפט השלום, מועבר העניין לבית המשפט המחוזי בתל אביב,
- 2 לפי סעיף 79 לחוק בתי המשפט.
- 3
- 4 ניתנה היום, 25 באוקטובר 2006 (ג' בחשוון התשס"ז), בהעדר הצדדים.
- 5
- 6

מאיר יפרח – שופט
- 7
- 8